

Dyaburg den 9 Sept.

Egen min Mary!

Nu hafua vi rest en dygn, och
rasta här fyra timmar. En lydka
var allt kommen ifrån P. burg, folket
var aldeles oergerligt, emedan alla
människor trötterade den.

Jag kände mig äte illamående, men
det var endast mina nerver, som
böjades förlappas efter den ouotus-
liga spänningen under flere dygn.

Nu sedan jag ett dygn fått vara
i fred och ro, bänner jag mig äte
helt kry.

Huru kom du min egen var tillräta
med allt det mycketna kräkat i
vårt quater, det var bra att du
åtniungstone hade Mrs. L. h. hjälp.

Huru befinna sig alla på kusten
Hedvig den 9 Sept.

Fog har dig, Majra och Wilho,
alla gånger jag öppnar min postlåda
för ögonen. - När jag kommer hem
håller de vettigt till sig, och Dicka
kan sedan säga pappa. Men det
är haft att ej tänka alltför mycket
på dem, annars kunde jag få hem-
långtan, och det duger ännu alls
inte.

Tristhet mot och låt fram måste
den hållas, som äfven har andra
att uppmuntra.

Jag vill äfven beskrifva för dig
huru vi lefva i vår vagon. Utom
3de och 4te köp. Officerare hålla vi
Kauken och Pippi med oss.

Kauken har med sig en ätts
färsk matsäck, hvarefrån vi äro
frukostera, men hålla kommit,
öfverens att småningsom fyra den
i städerna vi genomresa. I morgon
komma vi till Wilno, där vi
vi alla i badstuga, ty de ryttar

vagnerna äro ja smutsiga att
man blir svart, när man rör vid
väggen. Resten af tiden pratas det,
och sofs betydligt tillsvidare, men
snart blir det väl svart.

Ädelts ovärdigt hade man skrämt
upp oss med så få platser, hvarefrån
man disponera öfver två, och så-
ledes sofva helt bekvämt med
dyra och schlafrock. Men senare
är bra bekväm, blott man
alltid skulle få den med sig, så
vore det ingen nöd, men det berättas
hades i Phurg, att Kavalleriet
när det gick ifrån Plageni, fick
lemna sin brass där, emedan vä-
garne vore så dåliga.

Ädelts hustru och barn vore här
konom till mötes, två små flickor
hade hon, och gemman såg allt
likt ångslig ut, men tröstade sig
ändå något när hon fick Mr. B.
ja gubben lov. -

Möte vi nu endast för bättre väder,
det stormar och regnar alldeles för
svifladt i Phuzg blefvo vi redan böta
för vägen till järnvägsstationen.

Solkets har det bättre här, emedan
de resa i 3-4 kl. vägnar, - men bra
fräugt är det ändå.

Här träffade vi de första kompanier
och Pausay berättade att haustri-
berrianna best underrotta mig om
att jag får brev ifrån dig i Peilo-
stom och Uzunui.

Tack för förhånt min egen älskling
och skall äfven underhålla dig så
flitigt som möjligt med brev,
men inte blifva de så långa som
dessa. Adieu egen May, byssbar
men många gånger, alla Manuma
akvansa, och hellsa Puokila Manuma,
och väl som Korsnäsorna och du
för till dem.

Adieu, håll dig frisk och stark
som det äffvar en frisk Krijare,
hustru. Adieu älskling Uzunui